

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. Свиленград, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

при участието на секретаря Ренета Н. И.ова
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 20235620200057 по описа за 2023
година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 22-0351-000497 от
03.11.2022 година на Началник Група в РУ – Свиленград към ОДМВР -
Хасково, с което на Я. А. Г. с ЕГН ***** от
*****, на основание
чл. 638, ал. 1, т. 1, вр.чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ) е
наложено административно наказание „Глоба” в размер на 250 лв. за
нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

Жалбоподателят Я. А. Г. моли за отмяна на обжалвания акт, тъй като бил
незаконосъобразен – връченият му Акт за установяване на административно
нарушение (АУАН) бил в нечетлив вид, в НП бил посочен номер на АУАН,
екземпляр от който не му бил връчен, не била ясна датата на нарушението,
фактическата обстановка не била конкретизирана и сочи за наличие на две
нарушения, а било наложено едно наказание.

В съдебната фаза, редовно призован, жалбоподателят Г. не се явява.

В съдебната фаза се ангажират писмени доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) - Началникът на Група в РУ – Свиленград към ОДМВР - Хасково, редовно призован, не изпраща представител. От Съда се иска да потвърди обжалваното НП.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, редовно призовани по реда на надзора за законност, не изпращат представител и не вземат становище.

Съгласно чл. 61 от ЗАНН ход на делото е даден, тъй като неприсъствието на редовно призована страна не е пречка за водене на делото.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 23.07.2022 година около 10.30 часа в град Любимец, област Хасково, по булевард „Одрин” в посока град Харманли, жалбоподателят Г. управлява собствения си (видно от Справката относно собствеността) лек автомобил марка „Мазда”, модел 6 с държавен регистрационен номер *****, без сключена застраховка „Гражданска отговорност” към датата и часа на проверката. Отрицателният факт за отсъствието и непредставянето на валиден Застрахователен договор към датата на проверката, потвърждават в показанията си разпитаните свидетели. В този смисъл са и служебно извършените справки в общодостъпния и публичен интернет-сайт на Гаранционния фонд, видно от които за процесното моторно превозно средство (МПС) има сключени валидни застраховки до 23.59 часа на 22.07.2022 година и от 11.39 часа на 23.07.2022 година (като в този смисъл е и копието на Застрахователната полица, приложено към Жалбата). Освен липсата на посочената застраховка, полицейският служител от Участък – Любимец, извършващ проверката, констатира и нарушение по Закона за движението по пътищата (ЗДвП). За двете установени нарушения е съставен един АУАН, който в последствие е анулиран и е разпоредено да се издадат два отделни АУАН за двете констатирани нарушения.

Предвид констатираната липса на задължителна застраховка на

автомобилистите в кръга на службата си, на дата 02.08.2022 година, свидетелят И. А. Ж. – Младши инспектор в Група „Охранителна полиция” в Участък – Любимец към РУ – Свиленград при ОДМВР – Хасково, идентична със Старши полицай (длъжностно лице от службите за контрол по ЗДвП), съставя против жалбоподателя Г. и в негово отсъствие АУАН серия АД с бланков № 025052. Това процесуално действие извършва и с участието на свидетеля – Г. Б. Д.. В изготвения АУАН актосъставителят излага подробно описание на фактическото нарушение, свързано с неизпълнение на задължение за сключване на валиден Договор за застраховка „Гражданска отговорност” към момента на проверката, както и на обстоятелствата по извършването му, изрично посочвайки и качеството на нарушителя Г. като собственик на МПС. А досежно квалификацията, нарушението правно квалифицира с разпоредбата на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, която вписва за нарушена. АУАН е предявен и връчен на жалбоподателя - нарушителя Я. Г. на дата 10.10.2022 година, който не сочи възражения против констатациите, изложени в него.

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не постъпва Възражение.

Сезиран надлежно с така съставения АУАН, след получаване на образуваната с него преписка, Началникът на Група „Охранителна полиция” при РУ - Свиленград към ОДМВР – Хасково издава процесното НП № 22-0351-000497 на 03.11.2022 година. В издадения санкционен акт, АНО възприема изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН, както и правната квалификация на нарушението, дадена от контролния орган – чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ и налага за нарушението на жалбоподателя Г., в качеството му на собственик на МПС-то, административно наказание „Глоба” в размер 250 лв. НП е редовно връчено - лично на жалбоподателя, на 16.01.2023 година, видно от Разписката, инкорпорирана в самия документ и надлежно оформена – датирана и подписана (в този смисъл е и информацията, съдържаща се в Справката за нарушител). Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Материалната компетентност на актосъставителя и на Началника на Група „Охранителна полиция” при РУ – Свиленград към ОДМВР – Хасково да издават съответно АУАН и НП за нарушения по КЗ, се доказва от приетите

по делото Заповед № 1253з-26 от 19.01.2022 година на Директора на ОДМВР - Хасково и вземайки предвид факта, че И. А. Ж. заема длъжността „Младши инспектор в Група „Охранителна полиция” в Участък – Любимец към РУ – Свиленград при ОДМВР – Хасково”, идентична със Старши полицай, Заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 година на Министъра на МВР, Заповед № 1253з-160 от 30.05.2022 година на Директора на ОДМВР – Хасково и Писмо с рег.№ 351000-663 от 31.01.2023 година, видно от което Бончо Цветанов Бонев е назначен на длъжността „Началник на Група „Охранителна полиция” при РУ – Свиленград към ОДМВР – Хасково”, т.е. последният се явява носител на санкционна власт, делегирана му в длъжностно качество (заемана длъжност) от наказващия орган по закон съгласно чл. 647, ал. 2 от КЗ – Директора на ОДМВР - Хасково по надлежния ред с административен акт - Заповед.

Както в АУАН, така и в НП е прието за установено, че жалбоподателят е извършил процесното нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, тъй като в качеството на собственик на МПС, което управлява, няма сключен и действащ Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите към момента на проверката. За това нарушение на основание чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ на нарушителя е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 250 лв.

Приложена е и Справка относно нарушенията на жалбоподателя, видно от която има множество наложени наказания за нарушения на ЗДвП с влезли в сила НП и Електронни фишове.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в АУАН и възприети от АНО в НП, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание, проведено на 28.02.2023 година свидетели И. А. Ж. и Г. Б. Д.. Писмените доказателствени източници, по тяхното съдържание не се оспориха от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха и свидетелските показания, които са безпротиворечиви, логични и взаимнодопълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Не се установява свидетелите И. А. Ж. и Г. Б.

Д. да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да ги провокира да съставят АУАН. Основания за критика по отношение на свидетелските показания не се намериха, а единствено поради служебното им качество – служители на Група „Охранителна полиция” при РУ – Свиленград към ОДМВР - Хасково, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвежда в показанията си. И това е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържащи се в писмените доказателства от Административнонаказателната преписка (АНП). Ето защо, според Съда показанията на посочените свидетели не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие гласни доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му, като потвърждават фактическото му извършване от жалбоподателя, с оглед установените факти на собственост по отношение на МПС-то, което управлява и липсата на сключен и действащ Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите към момента на проверката. Поради това Съдът ги кредитира изцяло за достоверни.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира и писмените доказателства, приложени в АНП, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните в процеса. Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

Съдът кредитира и представените от жалбоподателя писмени доказателства, тъй като те не са в противоречие с другите събрани по делото доказателства.

Като прецени така установената фактическа обстановка с оглед

*нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, при цялостната служебна проверка на акта, при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК и във връзка със становищата на страните, настоящият състав на Свиленградски районен съд, достигна до следните **правни изводи**:*

ПО ДОПУСТИМОСТТА НА ЖАЛБАТА

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН и е допустима – подадена е в преклузивния срок по ал. 2 на посочения текст видно от датата ѝ на депозиране в Регистратурата на Районен съд - Свиленград, от надлежно легитимирано за това действие лице (срещу, което е издадено атакуваното НП) – лично нарушителят, при наличие на правен интерес от обжалване и пред пред местно (по местоизвършване на твърдяното нарушение) и родово (по аргумент от чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) компетентния Районен съд. Ето защо същата е проявила своя суспензивен и девулативен ефект.

На основание чл. 79 б от ЗАНН Съдът констатира, че процесната Глоба не е платена – видно от съответната графа от Справката за нарушител/водач и от Писмо с вх.рег.№ 1014 от 03.02.2023 година, ето защо производството не подлежи на прекратяване поради влизане в сила на НП в резултат на плащане на финансовата санкция.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ПРОЦЕСУАЛНИЯ ЗАКОН

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП. Не се констатираха съществени недостатъци на актовете.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя и да се основания за неговата незаконосъобразност и отмяна. Действително АУАН е съставен в

отсъствие на нарушителя, т.е. не по предвидения ред, то това не опорочава процедурата по издаване на НП, тъй като след съставяне на Акта наказващият орган е изпълнил задълженията си, указани в чл. 43, ал. 4 от ЗАНН. Разписката, инкорпорирана в АУАН сочи, че е бил връчен, както и че документирането на това събитие е било извършено съобразно начина, предвиден в чл. 43, ал. 5 от ЗАНН - АУАН е бил връчен на нарушителя на 10.10.2022 година и че той е имал възможност да се запознае с отразените в него констатации към датата за извършване на връчването, както е бил запознат с правото си в 7-дневен срок от подписването му да направи писмени възражения по него и не е посочил такива; както и е запознат за правото му в 14-дневен срок да отправи предложение до АНО за сключване на Споразумение за приключване на административнонаказателното производство. Ако се приеме, че е налице нередовност на АУАН, поради това че е съставен в отсъствие на нарушителя, то тя е преодоляна по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, тъй като е налице безспорна установеност на деянието, самоличността на нарушителя и неговата вина, като с връчване на НП жалбоподателят е могъл да организира ефективно защитата си в процеса. Т.е. след като на жалбоподателя е връчен Акта и е имал възможност да се запознае с отразените в него констатации, въпросното обстоятелство, както и осъществените впоследствие действия във връзка с обжалване на НП налагат извода, че той очевидно е реализирал пълноценно правото си на защита, поради което може да се приеме, че допуснатото нарушение не е от категорията на съществените, тъй като не е довело до ограничаване под каквато и да била форма на посоченото право. Съгласно чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 348, ал. 3, т. 1, вр.ал. 1, т. 2 от НПК, процесуалното нарушение е съществено, само ако то е довело до ограничаване на процесуалните права на жалбоподателя. В случая правата на жалбоподателя не са ограничени по никакъв начин. На следващо място следва да се отбележи, че съществени са само тези нарушения, които ако не бяха допуснати, биха довели до друг резултат, което в настоящия случай не е налице.

Твърди се, че в производство, проведено против Г. е допуснато съществено процесуално нарушение, поради това, че на същия е предоставен нечетлив екземпляр от АУАН. Няма спор, че едно нарушение на производството по издаване на НП по реда на ЗАНН е съществено, ако води до нарушаване правото на защита на засегнатото лице. В конкретния случай

обаче такова не е допуснато. Безспорно се удостоверява пред настоящия Съд, че оригиналът на АУАН е четлив и по отношение на него не се съдържа оплакване, че това съдържание не е известно или не е узнато (разбрано) от нарушителя. Дори поради твърдяната нечетливост на Акта да не е успял да депозира Възражение в срок, възраженията си ги сочи в Жалбата, по повод на която е образувано настоящото дело. Ето защо настоящата инстанция счита, че няма допуснато нарушение на правото на защита на санкционираното лице за това, че връченият екземпляр от АУАН е нечетлив, предвид изложеното по-горе, касаещо съществено процесуално нарушение.

Спазени са предвидената форма и процесуален ред като констатиращият и санкционният актове имат необходимите реквизити и минимално изискуемо съдържание съобразно изискванията на чл. 42 от ЗАНН – за АУАН, респ. и чл. 57 от ЗАНН – за НП. Самото нарушение е описано точно и ясно, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Съдържанието на АУАН и НП при описание на процесното деяние е идентично. Следователно нарушението е описано по начин, даващ възможност на наказаното лице да възприеме в цялост признаците на същото и да организира адекватно правото си на защита. Фактът, че в текстовата част на АУАН и на НП е посочено, че на предното стъкло няма залепен стикер, не променя изводите на Съда, тъй като такъв валиден стикер по принцип е наличен само при валидна и действаща застраховка „Гражданска отговорност“, т.е. не са налице две посочени нарушения както твърди в Жалбата си нарушителят, тъй като нарушението по чл. 100, ал. 3 от ЗДвП може да бъде извършено, респ. лицето да бъде санкционирано, само при наличие на валидна застраховка „Гражданска отговорност“, която в случай липсва към датата и часа на проверката. Т.е. налице е пълно съответствие между описанието на процесното нарушение от фактическа страна и законовата разпоредба, която е била нарушена.

На следващо място следва да се отбележи, с оглед наведените в тази насока възражения в Жалбата, че не е налице неяснота относно номерът на АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП, тъй като в последното е изписано слято серията и номерът на АУАН – АД25052, което се установява лесно при преглед на АУАН, в който изрично, точно, ясно и четливо (дори и в копието, връчено на жалбоподателя) са посочени неговата серия – АД и неговия бланков номер - 025052. Но дори и да се приеме, че посоченото в

Жалбата представлява процесуално нарушение, то не е от категорията на същественията такива с оглед изложеното по-горе в тази насока.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 647, ал. 1 от КЗ и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 647, ал. 2 от КЗ. Актовете, с които се установяват нарушенията по цитирания нормативен акт, се съставят от длъжностни лица на службите за контрол, предвидени в ЗДвП. Видно от т. 1.4.46. от Заповед № 1253з-160/30.05.2022 година е налице и изрично оправомощаване в полза на актосъставителя И. А. Ж., преминал успешно изпит за проверка на знанията по КЗ - полицейски орган от посочената категория. В процесния казус е установено, а и не е спорно между страните, че към 02.08.2022 година актосъставителят И. А. Ж. е заемал длъжността „Младши инспектор в Група „Охранителна полиция” в Участък – Любимец към РУ – Свиленград при ОДМВР – Хасково”, т.е. бил е полицейски орган, който е орган по контрол по смисъла на чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Предвид изложеното актосъставителят И. Ж. безспорно се явява длъжностно лице от службите за контрол, предвидени в ЗДвП, което има правомощията по чл. 189, ал. 1 от ЗДвП и по чл. 647, ал. 1 от КЗ, т.е. да съставя Актове, с които се установяват нарушения по КЗ. Лицето, подписало НП е заемало към момента на издаването му длъжността „Началник на Група „Охранителна полиция” при РУ – Свиленград към ОДМВР – Хасково” и деянието е извършено в зоната на отговорност на РУ – Свиленград към ОДМВР - Хасково.

Действително в АУАН не са посочени датата на раждане и личен адрес на свидетеля Д. съобразно нормативната уредба, но тези реквизити следва да са налични в Акта с оглед идентификацията и конкретизацията на посоченото лице. Предвид факта, че са посочени коректно, точно и ясно трите имена и местоработата му, е налице пълно индивидуализиране на посоченото лице и не е наличен проблем с неговата индивидуализация, т.е. с неговата самоличност, респ. призоваването му в съдебно заседание. От друга страна констатираните пропуски не представляват съществени процесуални нарушения, тъй като съгласно правната теория и константната съдебна практика, съществено е това нарушение на административнопроизводствените правила, което е повлияло или е могло да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. такова нарушение, недопускането

на което е можело да доведе до друго разрешение на поставения пред административния орган въпрос, което в настоящия случай не е налице.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 2 и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

Предвид изложеното липсват предпоставки за отмяна на процесуално основание поради недостатък във формата на акта или допуснато друго процесуално нарушение от категорията на съществени такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице. Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, решаващият Съдебен състав обосновава формира правен извод, че процесното НП не страда от формални недостатъци в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН

Правилна е и дадената от АНО материалноправна квалификация на извършеното нарушение.

Задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по раздел II, буква „А“, т. 10.1 от Приложение № 1 към КЗ е въведена с нормата на чл. 461, т. 1 от КЗ. От своя страна съгласно даденото в § 1, т. 33 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КЗ, легално определение на понятието „автомобилист“ – това е собственикът, ползвателят, държателят или водачът на МПС, който във връзка с притежаването или използването му може да причини вреди на трети лица. Съгласно чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, Договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава МПС, което е регистрирано на територията на Република България и не е било спряно от движение. Правното основание за издаване на НП е разпоредбата на чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ, според която, на физическо лице по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се налага Глоба в размер на 250 лв.

Казано по друг начин нормата на чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ санкционира

липсата на сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение на водача – лицето, което притежава МПС, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение, във връзка с чието притежаване и ползване няма сключен и действащ Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите към момента на проверката. В този смисъл, тази административнонаказателна разпоредба, съдържа едновременно и диспозицията и санкцията, поради това изводимо от нея е и правилото за поведение, т.нар. диспозиция, очертано негативно, наред и след като е предвидена санкция за неизпълнението му. Т.е. собствениците на МПС са обвързани от задължението за сключване на застраховка „Гражданска отговорност“, която е задължителна, съгласно регламента на чл. 461, т. 1 и чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

Към момента на съставяне на АУАН, жалбоподателят е имал качеството на „водач“ на МПС по смисъла на тълкуването на § 6, т. 25 от ДР на ЗДвП. В § 6, т. 25 от ДР на ЗДвП е дадено легална дефиниция на термина „водач“. От нея следва да се направи изводът, че АНО следва да установи, че деецът управлява МПС. Понятието „управление“ на МПС включва всяко действие по упражняване на контрол върху същото, а не само привеждането му в движение. В случая свидетелите – полицейски служители Ж. и Д., са категорични, че именно Я. Г. е бил водач на процесното пътно превозно средство (ППС), тъй като именно той го е управлявал и на него е съставен АУАН, при което той не е възразил, не е подал Възражение, не е посочил подобно възражение и в Жалбата си, както и в съдебно заседание. В случая жалбоподателят не оспорва това обстоятелство, поради което и Съдът приема, че правилно е бил определен субектът на административнонаказателната отговорност.

Свидетелските показания, кредитирани от Съда, обосновават категорични изводи относно обективният факт, че към дата 23.07.2022 година, около 10.30 часа, жалбоподателят - собственик, е управлявал лек автомобил и за това МПС не е имало действащ Договор за застраховка „Гражданска отговорност“, която е задължителна (в този ред на мисли е неоснователно наведеното в Жалбата възражение, касаещо неяснота относно датата на нарушението, тъй като в АУАН и в НП тя е посочена изрично, като датата на нарушение няма нищо общо с датата на издаване на конкретния АУАН). След като е така, жалбоподателят предприемайки управлението на

това МПС, за което не е имало сключен валиден Договор за застраховка „Гражданска отговорност“ към датата и часа на проверката, безспорно е консумирал административнонаказателния състав на чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ. МПС не е било спряно от движение, видно от Справката, изпратена от РУ - Свиленград.

Редът за регистрация на МПС е определен в Наредба № I-45 от 24.03.2000 година за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на МПС и ремаркета, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистриране на ППС, издадена от МВР. Съгласно Наредбата, МПС и ремаркетата се регистрират в 14-дневен срок от придобиване на собствеността; а съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредбата: „За всяко регистрирано ППС се предоставят табели с регистрационен номер.“. Т.е. процесното ППС е регистрирано на територията на Република България.

Поради това, при доказано авторството на деянието и елементите от обективната страна на нарушението - установени от показанията на разпитаните свидетели и писмените доказателства, същият правилно и законосъобразно е бил наказан от АНО и на посоченото правно основание ангажирана административнонаказателната му отговорност. Ето защо наведеното в Жалбата възражение, касаещо неконкретизирана фактическа обстановка е неоснователно.

Осъществено от Я. Г. деяние във форма на бездействие е съставомерно и по субективен признак, извършено е виновно - по небрежност, доколкото жалбоподателят като собственик на МПС, който го управлява по обществени пътища е бил длъжен и е следвало да знае изискването и задължението за сключване на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, съответно да положи необходимата грижа да съобрази поведението си с това изискване, като общественоопасните последици от извършеното, той е съзнавал и могъл да предвиди тяхното настъпване, но не е положил необходимата грижа преди предприемането на управлението на процесното МПС, а такава възможност е имал в рамките на субективните си прояви и ако беше положил по-голямо внимание, най-малко с оглед обстоятелството че е можел да направи справка в интернет-сайта на Гаранционния фонд.

Независимо от изложеното, т.е. установяването на извършено нарушение, в случая следва да се приеме, че Жалбата е основателна като се

приложи разпоредбата на чл. 63, ал. 2, т. 2, вр.ал. 4 от ЗАНН като се отмени НП и се предупреди нарушителят, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на Съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. В конкретния случай Съдът счита, че е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28, вр.§ 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН. Обществената опасност на деянието не е завишена съобразена/съпоставена с други идентични деяния предвид факта, че застраховка е имало до 23.59 часа на предния ден (на 22.07.2022 година) и е сключена нова застраховка, валидна от 11.39 часа на деня на нарушението – 23.07.2022 година, т.е. липсата на застраховка е била само в рамките на около 11 часа. Обществена опасност на дееца също не е завишена, тъй като по делото не се констатира наличие на друго идентично нарушение или на нарушение по КЗ, както и предвид фактът, че няма данни Г. да е възпрепятствал или направил опити да осуети проверката. Отегчаващи отговорността обстоятелства не се установиха.

В случай, че не се възприемат изводите на Съда за прилагане на чл. 63, ал. 2, т. 2, вр.ал. 4 от ЗАНН, то се излагат следните съображения:

Съдът би приел, че не е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28, вр.§ 1, ал. 1, т. 4 от ДР от ЗАНН, тъй като процесното деяние не би разкрило обществена опасност, по-ниска от обичайната за този род нарушения, нито пък изобщо липса на такава предвид неговия формален характер – за съставомерността му не е предвиден и не се изисква настъпване на вредоносен резултат.

Административното наказание „Глоба” в размер на 250 лв. би било правилно и законосъобразно определено както по вида си, така и по размер, индивидуализиран в предвидения от закона такъв – фиксиран за посочената сума. Правна възможност за намаляване на наложеното административно наказание не б и съществувала предвид фиксираният размер на санкцията, поради което по пряк аргумент от закона б и липсвало основание за определянето ѝ под този минимум. Така наложеното с обжалваното НП административно наказание Съдът би намерил за необходимо за постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 и ал. 2, т. 2,

вр.ал. 4 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

На основание чл. 63, ал. 2, т. 2, вр.ал. 4 от ЗАНН, ОТМЕНЯ НП № 22-0351-000497 от 03.11.2022 година на Началник Група в РУ – Свиленград към ОДМВР - Хасково, с което на Я. А. Г. с ЕГН ***** от ***** , на основание чл. 638, ал. 1, т. 1, вр.чл. 461, т. 1 от КЗ е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 250 лв. за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, като ПРЕДУПРЕЖДАВА нарушителя Я. А. Г., че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на настоящия Съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____